

■ γνώμη

Όταν προειδοποιούσε ο Σημίτης...

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΡΑΚΟΥΣΗ

Στα τέλη του 2003, στη συζήτηση επί του προϋπολογισμού του 2004, ο τότε πρωθυπουργός κ. Κώστας Σημίτης κατηγορούσε τον επερχόμενο κ. Κώστα Καραμανλή ότι δεν έχει πρόγραμμα και ότι γενικόλογα ασυστόλως, υποσχόμενος την αύξηση του παραγόμενου εθνικού πλούτου, χωρίς να εξηγήει πώς εξασφαλίζεται κάτι τέτοιο. Επέκρινε μάλιστα εκείνες τις απίθανες εξαγγελίες του κ. Καραμανλή για περιορισμό της σπατάλης κατά 10 δισ. ευρώ. Απαιτούσε τότε ο κ. Σημίτης «συγκεκριμένα μέτρα και πολιτικές και όχι αριθμούς στον βρόντο, χωρίς ευθύνη». Τον κατηγορούσε επίσης για διγλωσσία, του φώναζε για όσα έλεγε περί καμένης γης και του ζητούσε να περιγράψει πόσο περιοριστική πολιτική θα εφαρμόσει έναντι αυτής, γιατί, όπως σημείωνε, «καμένη γη χωρίς περιοριστική πολιτική θα εσήμαινε ελλείμματα της τάξης του 13%-15%». Κάπως έτσι περιέγραφε τους λόγους του κ. Καραμανλή ως «πυροτεχνήματα» και απέδιδε τις δημόσιες εμφανί-

σεις του ως «πόζες επίδοξου σωτήρα». Προειδοποιούσε ακόμη τον ελληνικό λαό ότι με τη Νέα Δημοκρατία «η χώρα θα γυρίσει στον λαϊκισμό, στην προχειρότητα και σε ηγεσία με αρνητική και όχι δημιουργική ικανότητα». Και με βεβαιότητα σημείωνε ότι «η χώρα δεν χρειάζεται ηγεσίες με παραληρήματα αρνητισμού, δεν χρειάζεται θεατρικές παραστάσεις πολιτικής από πολιτικο-λογούντες πολιτικούς, παρά μόνο σχέδιο και ανθρώπους με πίστη και όραμα».

Αλλά ποιος άκουγε τότε τον Κώστα Σημίτη. Η προπαγάνδα της εποχής είχε υψώσει τείχη, δεν επέτρεπε τη διακίνηση εκείνων των σημάτων. Το σύστημα Ρουσόπουλου δούλευε από τότε προγεγώς με αγορασμένες γραφίδες, νοικιασμένα έντυπα και εντυπίακια, με επίδοξους μιντιάρχες και με ένα ευρύτατο σύστημα υποστηρικτών που εκτεινόταν από την παραδοσιακή Αριστερά ως την άκρα Δεξιά, έχοντας συμμάχους ακόμη και εντός του ΠαΣοΚ. Κατάφερε

τότε εκείνο το σύστημα προπαγάνδας να αποδώσει τον κ. Σημίτη ως το μέγιστο κακό και τον κ. Καραμανλή ως λαϊκό ηγέτη μακράς πνοής, ως προσωπικότητα μοναδική που θα άλλαζε την Ελλάδα.

Όμως καιρός φέρνει τα λάχανα, καιρός τα παραπούλια. Παρήλθε ο καιρός, επληρώθη ο χρόνος και το παραμύθι έλαβε τέλος. Σχεδόν έξι χρόνια μετά η Ελλάδα έχει τα χάλια της και ο κ. Καραμανλής δεν μπορεί να σταθεί ούτε στο προστατευμένο Μέγαρο Μαξίμου. Η πρωθυπουργία του θα μείνει στην Ιστορία ως μια μακρά παρένθεση παρακμής και θα διδάσκεται στα πανεπιστήμια ως παράδειγμα προς αποφυγήν. Και οι πολλοί προπαγανδιστές καλόν είναι να σιωπούν, από το να Ευλεύουν με ευκολία το πεσμένο καβάκι, που ψήλωσε απότομα από το πολύ πότισμα, χωρίς να έχει ούτε τις ρίζες ούτε τις αντοχές για τους πολλούς αέρηδες.

akarakousis@dolnet.gr